

гнѣвлявамъ. Подиръ туй, учителко, секой си има своя характеръ, и вы увѣрявамъ че тѣзи що оговарять мойтъ, иматъ още по-лошъ отъ мойтъ.

УЧИТЕЛКА.

Туй що ми казвате не е добро, драга моя; вий знаете, че сте длѣжни да въздавате почестъ къмъ тѣзи, които ми извѣстихъ.

МИЛКА.

Азъ знамъ, че съмъ длѣжна да почитамъ майкъ си; но тя не бы ви казала нищо, ако не бы го разнесла нашата слушкыня, а не съмъ длѣжна да почитамъ и еднѣ слушкыня.

УЧИТЕЛКА.

Имате погрѣшкѣ, господжо. Лицето, което е отрѣдено отъ майкъ ви да вы наглѣдва, и което вий наричате слушкыня, има заповѣдь отъ майкъ ви да бди възъ вашето поведеніе, и слѣдователно тя е намѣсто неѣ и сте длѣжни да ѣ почитате; прилагамъ сѣщо, че сте длѣжна да почитате още и секого, и че ако не измѣните характера си, никой нема да бѣде отъ васъ благодаренъ.

МИЛКА.

Азъ съмъ отъ еднѣ такавѣ фамилий, която ще ми даде ерѣдства, та да мя почитатъ хората щѣтъ не щѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

Пощо мя принуждавате да ви исповѣдамъ строгы истины, щѣ ви кажѣ, чедо мое, че не само ете